

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 1 – Februari 2025

Thema: Verbinden

4

De kracht van
persoonlijk contact

3

Je laten verbinden

9

Een plek van bezinning
en ontmoeting

Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Je laten verbinden	3
Interreligieuze dialoog	4
Zachtjes aangetrokken	5
Overpeinzingen over verbinding	6
Generaties verbinden	7
Verbonden in stilte en meditatie	8
Een plek van bezinning en ontmoeting	9
Column: Verticaal en horizontaal	10
Bijeenkomst met Jaap Robben	10
Column: Rust en inkeer, spirituele verbinding	11
Bijeenkomst over ontvankelijkheid.....	11
Dankberichtje.....	11
Groene Geerte.....	12
Bijeenkomst: oriëntatiecursus	12
Uit de kerkenraad.....	13
In memoriam (I)	13
Diaconale geluiden en collectes	14
Bijeenkomst: Verlieskunst	15
Contactwerk	16
Bijeenkomst: thema-avond GRIP	17
De vrijzinnige lezing	17
Jong@RGU	18
Schrijfactie Amnesty International	19
Autodienst.....	19
Adressen en colofon.....	19
Kerkdiensten	20
In memoriam (2)	20

De volgende Geertebrief verschijnt 12 april 2025 en krijgt als thema: *Bevrijden*. Kopij inleveren uiterlijk op 24 maart 2025 vóór 12.00 uur.

Wie de Geertebrief digitaal leest en geen papieren versie per post wil ontvangen kan dit doorgeven aan online@geertekerk.nl.

Van de redactie

Verbinden

Misschien is het individualisme, verpakt als vrijheid, hier en daar wat ver doorgeschooten. Als tegenwicht tegen de eenzaamheid, die dit met zich meebrengt, klinkt om ons heen de roep om verbinding en verbondenheid luider. Dat bracht ons voor deze Geertebrief op het thema *Verbinden*.

In de verhalen die wij ophaalden klinkt ook het belang van en de behoefte aan verbondenheid en **gemeenschap** door.

Claartje Kruijff schrijft over mensen die zich laten verbinden. Ook zelf steekt zij haar vinger op, wil ze er graag bij horen. Mensen die zich ergens aan committeren geven de **gemeenschap** smoel.

Arie Nico Verheul en Arthur Modderkolk geven praktische invulling aan de interreligieuze dialoog in Utrecht via het UPLR en de werkgroep maatschappelijke dialoog. Juist in de persoonlijke contacten blijken kansen te liggen. Jacqueline Verharen, Marlies Zaadnoordijk en Baai Spruit uit onze eigen gemeente overpeinzen wat *Verbinden* bij hen oproept.

Marie Anne Dekker, Christine Sluyterman en Nancy Lont zijn actief als vrijwilliger op scholen via de Utrechtse Stichting Leergaloos, die als missie heeft generaties met elkaar te verbinden door mensen met veel levenservaring te koppelen aan basisscholen. Ook binnen onze eigen gemeente nemen zij graag een taak op zich.

De Taizévieringen die sinds kort elke maand in de Geertekerk plaatsvinden blijken in een behoefte te voorzien. Gerard van den Berg bezocht meerdere keren de Taizégemeenschap in Frankrijk. De openheid en de onderlinge betrokkenheid daar troffen hem diep, evenals de eenvoud.

Twee theologen uit verschillende tijden inspireren Jan van Aller en Teade Walma tot een column. De eeuwenoude teksten van Thomas a Kempis kregen universele betekenis, samengevat als: 'je hebt niet genoeg aan jezelf'. Dietrich Bonhoeffer benadrukt de verbondenheid met God, maar altijd in combinatie met hoe je dat in het dagelijks leven gestalte geeft.

In de rubriek *Geef de pen door* vertelt Willy Steenbrink over haar toenemend gevoel van betrokkenheid bij de Geertekerk.

We zien steeds meer kinderen en jongeren meedoen aan allerlei gemeentelijke activiteiten. Deze vreugdevolle ontwikkeling bracht ons er toe om een speciale pagina te lanceren: Jong@RGU, waar verhalen van en voor de leeftijdscategorie 4 tot 18 jaar ook verbindend kunnen zijn.

Mogelijk nodigt de komende veertigdagentijd ons uit om ons te bezinnen op onze behoefte aan verbinding en verbondenheid, met onszelf en met de gemeenschappen waar wij deel van uitmaken, en hoe wij daar invulling aan kunnen geven.

Trudy Schreuder Goedheijt

Je laten verbinden

Jaren geleden woonden wij met onze kleine kinderen in een dorp tegenover een molen. Wij kregen nieuwe burens, toen zeventigplussers, die vanuit het buitenland naar ons dorp waren verhuisd. Binnen een week stonden ze koffie te schenken bij de molen op Nationale Molendag met een t-shirt aan ter ondersteuning van het behoud van de molen. Binnen de kortste keren zorgde dit echtpaar dat ze mee konden doen op allerlei plekken. Ze fietsten door het dorp en werden gekend. 'Zo doe je dat', dacht ik toen. Je komt ergens waar je niemand kent en je laat je kennen door mee te doen.

Gemeenschapszin

Ook moest ik denken aan een vriend van onze gemeente, Frits Bausch, die in december overleed. Toen Frits en ik elkaar ontmoetten vertelde hij dat hij vroeger met zijn vader naar de Geertekerk ging. Hij zei me: 'ik mis dat deel van mijn leven'. Hij kwam naar een dienst of twee en

sloot zich direct aan als vriend van onze gemeenschap. Hij en zijn vrouw Robine kwamen uit Amsterdam maar zorgden vanzelf dat ze bij ons gingen horen. Ze kwamen samen altijd vroeg op zondag en dronken dan koffie voor de dienst in de foyer. Ze mengden zich op een hele vanzelfsprekende manier onder de mensen. Binnen de kortste keren werden ze herkend en gekend. Frits zei over de Geertekerk dat het hem raakte en dat hij er gemeenschap en troost ervaarde.

En op mijn beurt trof het mij hoe vanzelfsprekend hij zich hier verbond en ook committeerde. Dergelijke commitment en trouw bracht hem gemeenschapszin, structuur en diepgang. Frits liet zich ook verbinden en gaf op die manier smoel aan wat hij belangrijk vond en ook aan zijn eigen verlangen.

Ergens nieuw zijn

Zelf ben ik eind april naar Utrecht verhuisd en denk ik juist nu aan deze voorbeelden. Toen ik hier net woonde belandde ik op ons jaarlijkse straatfeest. Die avond

werd gevraagd wie het komende jaar het straatfeest zou organiseren. Met bovenstaande inspirerende voorbeelden in mijn achterhoofd had ik, voor ik het wist, mijn vinger opgestoken: ik!

Toen ik mijn vinger al had opgestoken schrok ik ook even. Wat betekent dat eigenlijk? Wat moet ik dan allemaal? Ik ken hier nog niemand en ik moet de kar al trekken. Direct dacht ik ook bij mijzelf: en toch is dit goed. Je wilde er toch bij gaan horen? En zo probeer ik bij de stad te gaan horen door te zorgen dat de stad bij mij gaat horen. Door me te binden laat ik mij verbinden.

Ongebonden toeristische levenshouding

In haar nieuwe boek *Zeg me wie ik ben* schrijft emeritus hoogleraar psychologie Liesbeth Woertman over hoe 'een ongebonden toeristische levenshouding' ons verlangen om vaste grond onder onze voeten te ervaren ondermijnt.

Ook las ik ooit ergens over het verschil tussen *anybodies* en *somebodies*. Anybodies kunnen gaan en staan waar ze willen en overal ter wereld instappen. Hun computer inpluggen. Dezelfde hotelketens, winkels en koffiemarkten tegenkomen. Je kunt overal inhaken en herkenning zoeken, maar committeert je nergens aan. Somebodies zijn mensen die zich lokaal wortelen. Die zich ter plaatse committeren en daar mede smoel geven aan gemeenschappen. Toen ik dat las dacht ik: de wereld heeft behoefte aan meer *somebodies*.

Als je ja zegt, instapt en je committeert, geef je misschien een deel van je vrijheid op maar je krijgt er een ander soort vrijheid voor terug. Je gaat ergens bij horen. Je wordt onderdeel van het grotere weefsel. Je krijgt er nieuw leven bij. Je wordt gekend. Er wordt op je gerekend. De gemeenschap zal voor je zorgen. Je wordt verrijkt door de gemeenschap en de gemeenschap is vermeerderd met jou erbij.

Claartje Kruijff

Interreligieuze dialoog: de kracht van persoonlijk contact

Hoe blijf je in verbinding met de mensen van andere religieuze groepen? Zeker in tijden waarin polarisatie en hokjesdenken lijken toe te nemen, is dat een wezenlijke vraag. Het lijkt of deze trend het laatste jaar intensiever wordt, zeker sinds de explosie van geweld in het Midden-Oosten en heftige gebeurtenissen in Nederland die daarmee samenhangen, zoals demonstraties die uitmonden in geweld en het geweld in Amsterdam na de voetbalwedstrijd Ajax – Maccabi Tel Aviv.

We spreken er over met twee bevlogen ervaringsdeskundigen, Arthur Modderkolk en Arie Nico Verheul. Beiden zijn zij, op verschillende manieren met eenzelfde gedrevenheid, bezig met het praktisch gestalte geven aan de interreligieuze dialoog in Utrecht. Arthur is al jaren voorzitter van de werkgroep maatschappelijke dialoog van de Geertekerk. Arie Nico is vanaf de oprichting in 2010 intensief betrokken bij het Utrechts Platform voor Levensbeschouwing en Religie (UPLR).

Waaruit bestaan jullie activiteiten?

Arie Nico: “Hoewel er een Raad van Kerken

was in Utrecht, was er met andere religies niet zoveel contact. Het UPLR is toen opgericht om de verbinding tussen al die verschillende groepen tot stand te brengen en te onderhouden. Er is veel gebeurd in de afgelopen jaren. Zo organiseren we elk jaar een groot symposium. En we namen het later verzelfstandigde ‘Utrecht in Dialoog’ onder onze hoede. Een aantal keer maakten we een gezamenlijke reis, zoals in 2023 naar Marokko waar we het congres ‘Zorg voor de aarde’ organiseerden met joodse, islamitische en christelijke geestelijke leiders. Omdat we daar juist waren rond 7 oktober, was het extra bijzonder om toch met elkaar in gesprek te blijven, al heb je verschillende loyaliteiten. Verder zijn we partners met ‘In Vrijheid Verbonden’, een groep mensen uit verschillende religies en levensbeschouwingen die jaarlijks samenkomen om zich gezamenlijk te presenteren en sterk te maken voor goed samenleven en democratie. Deze bijeenkomsten in TivoliVredenburg worden vaak bijgewoond door Prinses Beatrix. Ook hebben we een aantal werkgroepen die redelijk autonoom werken, zoals de werkgroep ‘Geestelijke Verzorging bij Crises’ (denk aan de tramaanslag) en de

groep ‘Europa-dag’.”

Arthur: “Rond 2000 stelden we vast dat islamisering een belangrijk maatschappelijk thema is, waar we als Geertekerk op wilden inspringen. Het is belangrijk de dialoog met elkaar aan te gaan om zo onderling begrip te kweken. We doen dat door op een laagdrempelige manier ontmoetingen bij elkaar ‘thuis’ te organiseren. Twee keer per jaar komen we samen, afwisselend in de Omar Al Farouk Moskee en de Geertekerk. De contacten zijn gegroeid en verbreed naar o.a. de liberaal-joodse gemeente. We doen dit om elkaar als geloofsgemeenschappen beter te leren kennen en ook persoonlijke banden aan te knopen. Als je elkaar op het persoonlijke vlak leert kennen, ga je elkaar ook echt vertrouwen. We hebben met de diverse geloofsgemeenschappen in 2023 ook een reis naar Marokko gemaakt. Verder waren we samen met onze diaconie actief betrokken bij het Benin-project*.”

Wat is voor jullie de betekenis van de contacten?

Arie Nico: “We hebben hele korte lijnen. Als er iets speelt in de maatschappij wat een van onze gemeenschappen bijzonder raakt, kunnen we direct appen en elkaar informeren en steunen. Dan helpt het enorm als je elkaar al goed kent, juist ook als het moeilijk wordt. Door onze opzet als platform kan dat vrij informeel en snel. We zijn niet meer een officieel orgaan met alleen maar vertegenwoordigers die met een mandaat namens een kerk of moskee deelnemen. We kunnen wat slagvaardiger optreden met werkgroepen die we vormen met ‘partners’ en ‘vrienden’. De relatie met de besturen van de diverse religieuze groeperingen wordt natuurlijk wel gekoesterd.”

Arthur: “Door onze laagdrempelige opzet, vaak met een gezamenlijke maaltijd, kunnen

mensen telkens in kleine groepen echt met elkaar in gesprek. We zoeken vaak naar de overeenkomsten. We staan stil bij thema's zoals *Opvoeding* of *Wat geeft veerkracht?* We lichten dat toe vanuit ieders eigen achtergrond. Ook hier geldt, dat juist door persoonlijk contact het vertrouwen groot is. Juist in deze tijd is dat echt enorm belangrijk. Het is wel jammer dat veelal de vrouwen uit de moskee ontbreken.”

Wat zijn momenteel de uitdagingen en waar liggen kansen?

Arie Nico: “Soms is het lastig dat in de maatschappij de beeldvorming zo eenzijdig is. Toch is het niet hopeloos! We merken telkens hoe waardevol de contacten zijn. De laatste tijd merken we ook dat de gemeente Utrecht meer dan vroeger ziet dat de religieuze groepen een hele

belangrijke rol kunnen spelen bij het ‘bij elkaar houden’ van de samenleving. Een van onze dromen is om ooit het Wereldcongres voor Religies (in 1893 voor de eerste keer in Chicago) in Utrecht te organiseren. Utrecht is eigenlijk de spirituele ‘hoofdstad’ van Nederland. De vraag naar zin is enorm!”

Arthur: “We zien de laatste tijd dat zeker voor moslim-jongeren het gevoel van onveiligheid toeneemt: mag ik hier wel zijn wie ik ben? Dat zijn reële zorgen die leven. En juist daarom is het zo enorm belangrijk om met elkaar in contact te blijven, elkaar te blijven spreken, om zonder oordeel de verschillen in geloofsbeleving te bespreken. Daarbij zouden wij ook graag jonge mensen uit de Geertekerk willen betrekken.”

Arie Nico en Arthur delen dus een belangrijke boodschap: zoek naar het persoonlijke contact, juist in deze tijd waarin de verbinding soms ver te zoeken is!

Meer informatie: www.uplr.nl en www.utrecht.remonstranten.nl/agenda/stamppotten-maaltijd-en-dialogogavond.

Gerard van den Berg en Jan van Aller

*De Omar al Farouk moskee en RGU steunden samen het Benin-project voor een medische ingreep bij jonge vrouwen in Benin, na een gecompliceerde bevalling. De vrouwen kregen ook een re-integratietraject aangeboden zodat ze onafhankelijk kunnen leven.

Zachtjes aangetrokken

Ik geef de pen door

Lange tijd heeft de Geertekerk zachtjes aan mij getrokken. Ik voelde dat stiekem en zo nu en dan liep ik de kerk binnen. Ik bezocht bijvoorbeeld op zondagmiddagen een preek of een lezing die iemand uitsprak in de zogenaamde ‘houten

broek’. Soms was dat een predikant. Maar in mijn herinnering kon het ook een schrijver zijn die zelf zijn of haar tekst had gekozen. Voor mij waren het vaak verrassende onderwerpen en ik heb er altijd met plezier naar geluisterd.

Een enkele keer assisteerde ik bij een jaarlijkse herdenkingsdienst die werd gehouden voor familie en vrienden van overledenen die in het afgelopen jaar waren gestorven.

In 2021 werd ik uitgenodigd om samen met een arts bijeenkomsten voor te bereiden. Wij hadden beiden in hospices gewerkt en deze bijeenkomsten waren bedoeld om kennis, ervaringen en vragen uit te wisselen over de stervensfase.

Met veel plezier nam ik deel aan de ge-

sprekken en luisterde ik naar de verschillende vragen, op- en aanmerkingen. En ik bewonderde de zorgvuldigheid waarmee alles werd voorbereid. Ik merkte dat het goed voelde om ook mijn eigen herinneringen en ervaringen op te halen.

Zo voelde ik mijn betrokkenheid bij de mensen en de kerk toenemen. In het voorjaar van 2022 volgde ik de oriëntatiecursus en met Pinksteren werd ik vriend. Op zondagmorgen bezoek ik de kerkdienst en dan zie ik al vele bekende mensen.

Kortgeleden dronk ik na de dienst samen met een jonge man koffie in de foyer. Hij vertelde dat hij voor de eerste keer de kerk bezocht...

Willy Steenbrink

Overpeinzingen over verbinding

Jacqueline Verharen

Afkomstig uit een katholiek gezin verliet ik in de zestiger jaren de kerk en ging ik andere richtingen op. Ongeveer drie jaar geleden ben ik in gesprek met een protestante dominee gekomen en groeide ik in het open staan voor geloven en vertrouwen. Sinds een jaar of twee kom ik in de Geertekerk. Eerst nog niet frequent, maar ik volgde diensten online. Het is fijn dat die mogelijkheid er is, maar ik heb een totaal andere ervaring als ik diensten live meemaak. Ik word er geraakt en gevoed. Ik ervaar mijzelf dan als onderdeel van een groter geheel. In het dagelijks leven ben ik ook onderdeel van een groter geheel in mijn werk of in vriendschappen. Maar dan is het niet zo geconcentreerd. Het lijkt of een vergrootglas zijn werk doet.

Vanuit mijn achtergrond als gestalttherapeut ken ik het levensprincipe dat je jezelf altijd leert kennen aan de ander. Waar of met wie ik ook ben, altijd komt er een ander stukje zelf naar boven. Dat is een doorgaande beweging van ontwikkeling. Omdat ik het gevoel had dat ik in de Geertekerk ook iets wil 'brengen' en me meer verbonden kan voelen met de gemeenschap, heb ik mij aangemeld voor het kostensteam. Dat 'brengen' is tegelijkertijd ook een 'halen', want samenwerkend ervaar ik ook weer dat ik deel uitmaak van een geheel.

Baai Spruit

Regelmatig kom ik met mijn tante Crina in de Geertekerk. Baai is mijn roepnaam en Benjamin mijn doopnaam. Met mijn passie voor voetbal is mijn interesse voor geloof en kerk begonnen. Mijn grote held is Cody Gakpo, die net als vele profvoetballers gelovig is. Na het scoren van een doelpunt danken ze God en op sociale media posten ze vaak bijbelteksten. Zo kwam ik ertoe om de Bijbel te gaan lezen. Ik wilde er meer van begrijpen.

Wat mij bindt aan de kerk? Ik geloof in God en ik vind het mooi om in de kerk te zijn. Soms blijf ik ook thuis en luister ik met mijn moeder naar de preek. Dan kunnen we eventueel terugspoelen als ik iets niet begrijp. Mijn moeder heeft ook theologie gestudeerd. Thuis kan ik met haar praten over iets dat me bezighoudt en vragen wat dingen betekenen.

Het geloof is onderdeel van mijn dagelijks leven. Ik vind geloof mooi. Ook dat je hier met een grote groep mensen samenkomt. Ik vind het mooi dat er geloofsvrijheid is in de Geertekerk. Je hoeft niet een bepaalde denkwijze te hebben, maar je bent daar vrij in. Daardoor vind ik hier veel liefde en vrijheid. Soms vat ik de Bijbel iets te streng op en dan helpt mijn moeder mij met de bedoeling van de tekst.

Marlies Zaadnoordijk

Momenteel ben ik de pabo aan het afronden, maar ik werk al in het basisonderwijs. Een van mijn belangrijkste drijfveren om in het onderwijs te willen werken is om kinderen meer zelfvertrouwen te geven. Dat kan alleen maar in verbinding. Met alle kinderen in mijn klas probeer ik een band op te bouwen, hen te leren kennen. Tussen de leerlingen stimuleer ik verbinding door hun met elkaar te laten samenwerken. En ik probeer hen op weg te helpen om zich in de ander in te leven. Bijvoorbeeld als er ruzie is. Dan laat ik de kinderen beide kanten vertellen en vraag ik of ze elkaar kunnen begrijpen. Het werken aan verbinding speelt voor mij de hoofdrol in mijn werk, belangrijker dan het geven van de vakken.

In de kerk ervaar ik zelf een bijzonder soort verbinding. Ik kom sinds bijna een jaar in de Geertekerk, nu heel regelmatig. Ik voel sterk dat we hier samen zijn, we hopen allemaal hier iets te vinden, ik ben niet de enige. De vormen nodigen me bovendien uit om me dat meer te realiseren: de woorden die gezegd worden in gebeden, de liederen die we samen zingen. En ook de regelmaat helpt me om de verbinding te voelen.

Generaties verbinden

‘In een tijd waarin we voortdurend praten over ‘me-time’ is er ook een verlangen om ons verbonden te voelen, een verlangen naar ‘we-time’. We balanceren tussen het isolement en het sociale.’

Over het belang van vrijwilligerswerk schreef Renske Jonkman in NRC een essay. Voor wie doen we dit eigenlijk? Voor onszelf of toch voor de ander? En wat voor verbinding gaan we dan aan? We legden het voor aan drie gemeenteleden, die als vrijwilliger actief zijn op verschillende basisscholen voor de Utrechtse Stichting Leergaloos. Deze organisatie heeft als missie generaties met elkaar te verbinden door mensen met veel levenservaring te koppelen aan basisscholen. Wat brengt dit werk de vrijwilligers? Zijn er lessen uit te trekken voor het vrijwilligersbeleid van de Geertekerk? En kun je in de kerk überhaupt spreken van vrijwilligerswerk?

Connectie via een muisje

Marie Anne Dekker: “Als vrijwilliger op een basisschool hoop ik kinderen enthousiast te maken voor taal. Het geeft mij een goed gevoel, als ik merk dat kinderen mijn les leuk vinden. Het kind is blij en ik ben blij. Geregeld maak ik in de klas gebruik van een zelfgebreid muisje (Johannes Muis) om connec-

tie met een kind te maken. Als een kind stil boos of verdrietig is, kan Johannes Muis het kind troosten. Het is leuk om te zien hoe Johannes kinderen helpt om over hun schaamte heen te komen.

Onlangs begon een Marokkaanse leerling spontaan te vertellen over de Koranschool waar hij twee keer per week heen gaat en wat hij daar allemaal leert. Er komt een andere jongen bij die bij hem op de Koranschool zit. Samen spreken ze er enthousiast over. Over het bidden, vijf keer per dag, noemen alle namen van die gebeden op. Ik luister geïnteresseerd naar hen en stel vragen. De een moedigt de ander aan om voor te doen hoe zo’n gebed gaat. Samen zeggen ze het geconcentreerd op. Een doet voor hoe je moet buigen. Of ik wel eens in een moskee geweest ben. (Nee dus) ‘Dat mag wel hoor, moet je wel je schoenen uitoendoen, maar je hoeft geen hoofddoek op’. We raken aan de praat over een kerk, waar zij dan weer niet geweest zijn. En over bidden, dat we dat in de kerk ook doen. ‘Juf in wie geloof jij dan?’ ‘In God’, ‘O, van de Bijbel!’ En zo wisselen we verder uit. Inmiddels is het pauze en halen de jongens hun broodtrommels uit de klas. ‘We blijven bij jou zitten!’ zeggen ze en lijken nog lang niet uitgepraat over dit onderwerp. Bijzonder om zo spontaan een heel andere kant van deze twee leerlingen te zien. Het geeft een gevoel van verbondenheid met elkaar.”

Over verbinding gesproken

Christine Sluyterman: “Leergaloos

bracht mij in contact met de Taalschool in Kanaleneiland. Een school waar nieuwkomers in de basisschoolleeftijd één à anderhalf jaar naartoe gaan om te kunnen landen in Nederland, de taal te leren en vervolgens uit te stromen naar passend regulier onderwijs. Veel kinderen zijn als vluchteling hier gekomen, maar er zijn ook kinderen van wie de ouders om andere redenen naar Nederland verhuisden. Bijvoorbeeld omdat het werk daarom vroeg of omdat Nederland een fijn land leek om te wonen. Mijn Syrische collega en ik ontvangen als biebjuften groepjes kinderen in de gloednieuwe schoolbibliotheek, waarin niet alleen Nederlandse boeken staan, maar ook boeken in de zogenaamde ‘Thuistalen’. Wel meer dan twintig talen. Het is een bijzondere wereld. Al die kinderen met totaal verschillende culturele achtergronden en vaak ontwrichtende en traumatische ervaringen, die binnen de veiligheid van de school (wat een bevlogen en kundige docenten en begeleiders werken daar!) met elkaar klassen vormen en bevriend raken. Dan kan het zomaar gebeuren, dat een jongen die thuis Arabisch spreekt met een Chinees boek aan komt zetten. ‘Kan jij dat lezen?’ ‘Nee, mijn vriend gaat voorlezen.’ Een Chinese vriend wel te verstaan. Op mijn opmerking dat hij dat Chinees niet zal verstaan, reageert hij stralend: ‘Mijn vriend gaat vertellen.’”

Stoom afblazen

Nancy Lont: “Ik doe dit vrijwilligerswerk vooral om iets zinvol bij te dragen. Dat zit hem vooral in de persoonlijke aandacht, die ik de kinderen kan geven. In de grote klassen is hier vaak geen ruimte voor. Als ze iets persoonlijks willen delen, komen ze wel naar

mij. Ze kunnen stoom afblazen of gewoon hun verhaal kwijt. Ze voelen zich gezien. Ik vind het ook fijn om educatief iets bij te dragen. Ik voel de energie bij mij stromen als ik op de school ben. Ik kom er altijd blij vandaan. Het geeft betekenis aan mijn leven. Een mooie bijkomstigheid van dit werk is dat ik de kinderen ook in mijn buurt tegen kom. Dan hoor ik 'Hee, juf'. Dat zijn leuke momenten."

Vrijwilligerswerk in de Geertekerk?

Christine: "Binnen de Geertekerk neem ik altijd wel een taak of taakje op me. Ik ben tenslotte lid van deze gemeenschap en ik heb tijd en ruimte om te kunnen bijdragen aan het reilen en zeilen daarvan. Dat is voor mij dus wat anders dan het vrijwilligerswerk op de Taalschool. Wat ik binnen de RGU doe noem ik dan ook nooit vrijwilligerswerk, ik zit gewoon in een commissie of ik doe een klusje.

Nancy: "Ik kom naar de kerk om te zingen. Iets meer verbindends bestaat niet! Wat betreft vrijwilligerswerk is het voor mij fijn als de kaders helder zijn. Bij de school weet ik op welke dag ik verwacht wordt, hoeveel tijd het kost en wie mijn aanspreekpunt is. Dit zorgt voor continuïteit en duidelijkheid. Daarnaast denk ik dat het waardevol kan zijn om deel uit te maken van een groter geheel en waardering voor jouw bijdrage te ervaren."

Marie Anne: 'Ik verbind me aan de kerk en wil daar dan ook graag actief een bijdrage aan leveren. Net zoals ik me aan de school committeer, omdat het onderwijs mij aan het hart gaat. Het is voor mij een oefening in vrijgevigheid van mijn tijd en energie. Vrijwilligerswerk is een koninklijk geven, zonder er iets voor terug te verwachten. Het gaat er ook niet om hoeveel je geeft, maar dát je geeft. Als ik op de vrijwilligersmiddag van de Geertekerk ben, voel ik hoe we de kerk met z'n allen dragen. Iedereen doet zijn eigen stukje, we doen het met elkaar. Een mooi voorbeeld van vrijwilligerswerk zien we iedere zondag in de kerk, als gevraagd wordt wie de bloemen wil bezorgen. Altijd staat er weer iemand op."

Meer info over de Stichting Leergaloos: www.leergaloos.nl.

Gerard van den Berg

Verbonden in stilte en meditatie

Het is de tweede zondag in januari. Het is avond en buiten is het donker en koud. Wie op deze dag tussen half zeven en zeven uur de behaaglijke warmte van de Geertekerk binnenloopt, merkt op dat het interieur in een ongewoon decor is gehuld. In het koor hangt een hemels zachtblauw licht en ervoor een verticaal opgericht raamwerk waarin tientallen lichtjes schijnen. In het schip van de kerk liggen kussentjes verspreid op de grond en aan weerszijden ervan staan stoelen. Voor de preekstoel staat op de lessenaar de grote bijbel opengeslagen te wachten op de lezing.

Hier in de vroege avond druppelen de deelnemers aan de Taizéviering binnen. Een dienst die voor velen die op zondagochtend onze kerk bezoeken ongewoon is, maar niet voor degenen die hier op deze avond naar binnen gaan. Alles oogt alsof dit al jaren een terugkerend fenomeen is: ieder weet wat hem of haar te wachten staat. Van een tafel bij de ingang wordt de Taizéliedbundel in de hand genomen. Een van de kaarsjes die ernaast liggen wordt aangestoken en op de trappen van het koor neergezet. Mensen – jong en oud – stromen binnen en nestelen zich in een spreidzit op een kussen of geven de voorkeur aan een stoel. Ik tel ongeveer vijftig aanwezigen als om zeven uur piano en viool de eerste tonen inzetten. De aanzet tot het eerste van de tien liederen

die tijdens de viering worden gezongen. Alleen tijdens het gebed, de lezing en een lange stilte zal het gezang verstommen. De liedteksten onthouden zich van zintuiglijke taal en verhalende metaforen. Het zijn kernachtige en beknopte credo's die door het herhaald zingen ervan je in meditatie brengen. Het lied nestelt zich in je onderbewustzijn en wordt een medium in het verlangen naar en naderen tot God. De gezongen tekst, die vaak ontleend is aan de psalmen, is een oefening en weg naar innerlijke rust. De teksten zijn in verschillende talen: *Ubi caritas, Bless the Lord, Jésus le Christ, Nada te turbe, Als alles duister is en Bleibet hier*. Vanuit Taizé wordt over deze vieringen het volgende gezegd: 'God heeft een stem van zuivere stilte gekozen om te spreken. De stilte maakt ons klaar voor een nieuwe ontmoeting met Hem. In de stilte kan het woord van God doordringen in de verborgen uithoeken van ons hart.'

Taizévieringen zijn in de Geertekerk in ontwikkeling. Maar zo kort na het ontstaan ervan in onze gemeente zijn ze nu al rijk en wonderschoon. Niet in het minst door de inzet en passie van onze cantor/organist. Aan de keukentafel bij hem thuis zette hij het houten raamwerk voor de lichtjes in elkaar dat tijdens de viering voor het koor hangt. En hij draagt door de instrumentale ondersteuning het zingen van de liederen.

Een kerngroep is zich aan het vormen die deze maandelijks liturgie wil consolideren. En er wordt contact gezocht met andere Taizégroepen in de stad. De groep is ook op zoek naar mogelijkheden om nog andere belangstellenden te vinden die zich in de reguliere vieringen niet of minder thuis voelen. Maar uiteindelijk moet met minimale ondersteuning de viering haar open en spontane karakter behouden. Met eenvoudige middelen toegang verlenen tot innerlijke contemplatie. Organisch en vloeiend.

Teade Walma

Een plek van bezinning en ontmoeting

Gerard van den Berg was ergens rond de twintig toen hij voor het eerst naar de open kloostergemeenschap Taizé in Frankrijk afreisde. De gemeenschap is gesticht door Frère Roger. Hij kocht in het dorpje met deze naam in de Tweede Wereldoorlog een huis om joodse onderduikers te verbergen. Met andere medebroeders die zich bij hem aansloten richtte hij na de oorlog zijn aandacht op krijgsgevangenen en weeskinderen.

De monastieke gemeenschap groeide langzamerhand uit tot een charismatische gemeenschap die al in de zestiger jaren veel jongeren aantrok. Jaarlijks trekken duizenden naar Taizé voor ontmoeting en bezinning. Drie maal op een dag komen de broeders met de jongeren bijeen in een liturgische viering. Daarnaast wordt elk jaar rondom de jaarwisseling een omvangrijke ontmoeting georganiseerd, waar tienduizenden bezoekers komen.

Hoe kwam jij er toe om Taizé te bezoeken?

“Rond 2000 ging in onze kerk in Groningen een pastoraal medewerker aan de slag, die bij de diensten geregeld gebruik maakte van Taizé-liederen. Dit leidde er bij enkele gemeenteleden toe zich te verdiepen in de achtergrond. Vervolgens organiseerden zij een reis naar Taizé. Onwetend wat deze reis bij ons los zou maken stapten we met acht gemeenteleden in de bus. Regelmatig waren we tot ons diepst geroerd door de

aangrijpende stilte tijdens de vieringen. Het zorgde ook voor bijzondere uitwisselingen in onze groep en verdiepte onze relatie. Na thuiskomst probeerden we dit zelf ook over te brengen door Taizé-diensten in onze kerk te organiseren.”

Hoe vaak ben je er geweest?

“Na mijn eerste bezoek was ik zo getroffen door deze ervaringen dat ik een jaar later samen met een vriend opnieuw de bus pakte om naar Taizé te reizen. Dat is één van mijn dierbaarste reizen geworden. In Taizé leidde ik een gespreksgroep, waarbij

jongeren uit diverse landen aan de hand van Bijbelteksten met elkaar persoonlijke ervaringen delen. De openheid en de betrokkenheid bij elkaar troffen mij diep. Verschillende jongeren kwamen tijdens deze gesprekken voor het eerst uit de kast. Tranen vloeiden, er werd uitbundig gelachen om daarna tijdens de viering in stilte alles op ons in te laten werken. Uit deze tweede reis ontstonden dierbare vriendschappen, die mij nog steeds op mijn reis door het leven vergezellen. Met deze vrienden bezocht ik Taizé een jaar later nogmaals en was ik aanwezig bij de grote samenkomst in Rotterdam rond de jaarwisseling.”

Wat vond je zo ver van huis wat je dichtbij niet vond?

“Wat mij daar trof was de waarde van stilte. En vooral ook deze stilte samen ervaren. Heel bijzonder, als je met duizend mensen in een kerkgebouw zit. Daarnaast is het een ideale setting om in alle openheid met elkaar in gesprek te komen. In Taizé keer je terug naar de eenvoud. Naar de kern. De slaapvertrekken zijn sober ingericht en ook de maaltijden zijn eenvoudig. Ik zie me nog bij het ontbijt in de rij staan om een pistoletje, een chocoladereep en een kopje thee of chocolademelk te ontvangen van één van de Taizé-deelnemers. Ook een mooi facet van deze gemeenschap: iedere deelnemer heeft een taak gedurende de week. Dat zorgt ervoor dat je elkaar weer in een andere hoedanigheid treft. Bij thuiskomst had ik altijd een paar dagen nodig om weer te wennen aan ons consumptiegedrag en onze haast. Ik kan het vergelijken met de keren dat ik terugkeerde van mijn vrijwilligerswerk in India en Zuid-Afrika. Er wordt je letterlijk een spiegel voorgehouden over de essentie van het leven. Over enkele jaren hoop ik mijn kinderen mee te kunnen nemen naar de unieke gemeenschap van Taizé.”

Teade Walma

Verticaal en horizontaal

Column

‘Alleen wie het voor de Joden uitschreeuwt, mag gregoriaans zingen’

Deze prikkelende uitspraak van de Duitse theoloog en verzetsman Dietrich Bonhoeffer illustreert misschien wel het helderst, hoe voor hem geloven altijd ook een praktisch-ethische dimensie zou moeten hebben. Anders gezegd: een geloof dat alleen uit ‘woorden’ (gedachtes, overtuigingen) bestaat, maar geen praktische consequenties heeft, is geen vervuld geloof.

Het leven van Bonhoeffer is een indrukwekkend voorbeeld van de twee aspecten van verbinding die je bij religie kunt onderscheiden: het verticale en het horizontale.

Het verticale aspect is de verbinding tussen jou en God. Op een of andere manier word je aangesproken, verrast, ontregeld door het Woord – de stem van God – die ‘senkrecht von Oben’ (‘loodrecht van boven’, een term van Karl Barth, die grote invloed had op het denken van Bonhoeffer) inbreekt in ons eigen bestaan.

Geloven is niet zozeer een intellectuele beweging van ons uit, alsof wij al denkend en redenerend opklimmen tot God. Eerder is het omgekeerd: we worden ‘wakker geschud’ uit ons comfortabele

eigen wereldbeeld. Dit ‘openbaringsgeloof’ was een radicale breuk met het cultuurchristendom van zijn tijd. De kerken hadden zich er al te comfortabel genesteld in de heersende culturele en politieke opvattingen, waardoor de ontregende tegenstem, die het evangelie is, gesmoord wordt. Het is nodig dat we als kerken een geheel nieuwe taal leren als we spreken over God en mens. In zijn preken, geschriften en boeken heeft hij zo een diepe indruk gemaakt met zijn radicale gedachtes over een vernieuwing van ons theologisch denken en spreken.

Maar dit ging bij Bonhoeffer altijd samen met het horizontale aspect van geloven: namelijk hoe je dat in het dagelijks leven gestalte geeft. Wat staat je te doen, in de politiek, in je eigen levensverbanden? Juist door een diepe doordinking van het verticale aspect van geloven kwam voor hem meer en meer vast te staan dat de manier waarop de gevestigde kerken in Duitsland dat horizontale aspect vorm gaven, niet de weg was die Christus wijst. Wat nodig was: een ondubbelzinnige afwijzing van de vergoddelijking van de mens (het fascisme) en een ondubbelzinnige oproep om de vervolging van joden te veroordelen. Zijn keuze om uiteindelijk in Duitsland

Dietrich Bonhoeffer 1906 – 1945

te blijven en deel uit te gaan maken van het – levensgevaarlijke – verzet tegen Hitler waren voor hem, hoe zwaar die weg hem ook viel, de onvermijdelijke consequenties van het samengaan van de verticale en de horizontale assen van wat geloven werkelijk is.

Enkele dagen voor het einde van de oorlog werd hij terechtgesteld. Dietrich Bonhoeffer leeft voort in zijn geschriften en in zijn biografie, die talloze mensen hebben geïnspireerd en moed hebben gegeven.

Jan van Aller

Bijeenkomst

Jaap Robben geïnterviewd door Ivan Borghstijn

Jaap Robben (1984) is schrijver/dichter van een divers en veelzeggend oeuvre van gedichtenbundels voor kinderen, boeken voor young adults en voor volwassenen. Hij zal vertellen over schrijverschap en over zijn boeken. U kent hem misschien van de volgende titels: *Birk*,

Zomervacht, *Zwijgmannen* en zijn nieuwste roman *Schemerleven*. Of van zijn dichtbundels *Heel de wereld wordt wakker* en ‘s *Nachts verdwijnt de wereld*. Jaap heeft voor onze kinderen en kleinkinderen prachtige boeken geschreven en de gedichten verzameld in *Heel de wereld wordt wakker* en niet te missen *Plasman*. Alleen die titels al nodigen uit om te komen. Het RGU jaarthema *Grip* is bij Jaap ongezegd steeds op de ach-

tergrond van zijn romans en gedichten aanwezig. Voor het publiek is er gelegenheid tot het stellen van vragen.

Datum: 24 april 2025

Tijd: 19.30 uur

Plaats: Geertekerk

Toegang: Kaarten à €10,00 zijn te koop via het ticketkantoor (nadere gegevens hierover in de volgende Geertebrief).

Bijeenkomst

Ontvankelijkheid

‘Hoe doe je dat’, vraagt vriend D. die ongeneeslijk ziek is, ‘speelruimte houden en een licht ironische toets bewaren in toenemende ellende?’

Een persoonlijke vraag van een mens in benauwenis en tegelijk een vraag die zal resoneren bij velen van ons. Hoe blijven we geïnspireerd en ontvankelijk in een gefragmenteerde wereld op drift?

Ervaren multikunstenaars en lectoren Bart van Rosmalen en Anouk Sameling van de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht gaan ons hierin voor.

Met hen zoeken we naar hoe we ontvankelijk kunnen zijn. Door hun warme, creatieve en verdiepende manier van op elkaar inspeelen kunnen we veel

van hen leren. Omdat ontvankelijkheid een kwaliteit is die steeds meer nodig lijkt.

Dus als je je zinnen wilt verzetten..., als je op zoek bent naar inspiratie en lichtheid zonder te ontkennen wat er (ook) is, wees welkom en (be)leef mee!

Datum: donderdag 13 maart

Tijd: 20.00-22.00 uur

Plaats: Geertekerk

Begeleiding: Claartje Kruijff

Aanmelden via rgu@geertekerk.nl

Toegang gratis, vrijwillige bijdrage

Dankberichtje

Graag wil ik iedereen heel hartelijk danken voor alle berichtjes, appjes en kaartjes die ik kreeg naar aanleiding van de operatie aan mijn enkel. En natuurlijk voor de bloemen uit de kerk. Het doet goed om die verbondenheid zo te voelen, om me zo deel te weten van deze gemeente.

Het herstelproces gaat goed, alleen moet ik, in verband met beperkte mobiliteit, nog wel rustig aandoen. Ik ben echter per mail en telefoon uitstekend te bereiken, dus schroom niet!

Hartelijke groet, Marthe de Vries

Column

Rust en inkeer – spirituele verbinding

Op tafel ligt *De Imitatio Christi* van Thomas a Kempis. Lang geleden deed ik een poging het te lezen, maar legde het al snel weer ter zijde, geschrokken van het vermanende taalgebruik. Zeshonderd jaar na de eerste uitgave ligt een nieuwe vertaling als jubileumuitgave (2024) in de boekwinkel. In al die eeuwen is het gelezen door de meest uiteenlopende persoonlijkheden. Dat Thomas More, Maarten Luther, Godfried Wilhelm Leibniz, Jean Jacques Rousseau, Godfried Emil Zola, Honoré de Balzac, Auguste Comte en Dag Hammarskjöld het hebben gewaardeerd prikkelt mijn nieuwsgierigheid. Zij hebben door de middeleeuwse verbeelding van hemel en hel heen gelezen.

Na de Bijbel is *De Imitatio Christi* het meest gelezen boek en destijds heb ik het nota bene terzijde gelegd! Dat kan toch niet waar zijn. Ik besluit dat zijn teksten me mogen bijten, ontregelen en verwarren en dat ik er het goud in zal ontdekken.

Als ik Thomas' teksten lees kom ik begrippen tegen die ons onalledaags in de oren klinken. Hij spreekt van begeerte, berouw, geduld, nederigheid, zuiverheid, overgave. Vergane woorden uit een lang vervlogen wereld, waar we moeite voor moeten doen om ze te bevatten en te waarderen.

Thomas schreef voor de middeleeuwen, maar door de tijd heen hebben zijn teksten een universele betekenis gekregen.

Zijn woorden over berouw en inkeer treffen mij. Het meest misschien wel door wat wij mensen elkaar aandoen in ons tijdsgewricht. Bittere hartstochten uit onze onderbuik die zich uiten in veroordeling en verharding. In deze tijd die je gemoed doet neerslaan is je toegang verlenen tot de taal van deze monnik troostend. *De Imitatie van Christus* doet je uitstijgen boven je eigen tijd en ruimte; het zoekt een intieme verbondenheid met en intens verlangen naar God.

Als je iets in jezelf zoekt, schiet je meteen in jezelf tekort en je verdort. Voer dus alles terug tot Mij als de eerste oorzaak, want ik ben degene die alles heeft gegeven. Zo moet je elk ding beschouwen als voortvloeiend uit het hoogste goed en dus is alles tot mij te herleiden als tot zijn oorsprong.
(Boek IV,9,3-5)

Thomas is altijd op zoek naar een intensivering van de relatie met Christus. Verlichting vinden in het overdenken van Zijn leven. Ondanks zijn vermanende teksten probeer ik de waarde te vinden van de woorden die zich zo op afstand van onze tijd bevinden. Thomas' adagium vat ik samen in de woorden: je hebt niet genoeg aan jezelf. Daarom is een reis door zijn gedachtegoed de moeite waard, al moet je even uit je eigen tijd stappen.

Teade Walma

Ik probeer er niet aan te denken

Utrecht. Een ochtend in een schoolvakantie. Rust op straat, geen kinderen die naar school worden gebracht. Het heeft dagenlang veel geregend. Rivieren zijn buiten hun oevers getreden. De waterschappen en Rijkswaterstaat doen er alles aan om ernstige wateroverlast te voorkomen. Vanochtend is het droog en staat er een flinke wind. De vaak smoezelige binnenstad straten zijn schoongespoeld en droog gewaaid. Ik verlaat ons huis om naar mijn werk te lopen.

Op de hoek van de gracht sla ik rechtsaf en loop ineens zij aan zij met een vrouw van ongeveer mijn leeftijd, die haar hondje uitlaat. Ik begin een gesprekje over hoe fijn dit moment is. Ze beaamt het en begint over de eindeloze regen van de afgelopen tijd. We naderen een andere hoek van de gracht, waar onze wegen mogelijk weer scheiden. Ik zeg dat ik met die regen steeds zo moet denken aan alle mensen, die geen behoorlijk dak boven hun hoofd hebben in vluchtelingenkampen. Haar gezicht betreft en ze zegt: 'Ik probeer daar niet aan te denken', en ze slaat af.

Als ik doorloop, blijft dit antwoord in me rondzingen. Het is een antwoord wat ik wel vaker hoor. Vooral in het kader van onze rol in de klimaatveranderingen,

de stijging van de zeespiegel door ons consumptiepatroon.

Het roept een beeld in me op. Ik zie iemand die vol ergernis en soms angst zijn energie stopt in het wegslaan van een wesp. Het

diertje wil op zijn bord landen en een stukje voedsel bemachtigen om naar zijn nest te brengen; normaal, natuurlijk gedrag. Als diegene de nieuwsgierigheid van een kind in zichzelf kon oproepen en even zijn behoeftebevrediging opzij kon zetten, stond hem iets wonderlijks te wachten. Zien hoe een wesp doelgericht het voedsel kiest wat er nodig is, hoe hij een stukje losknijpt en het als relatief zware bagage meeneemt in zijn pootjes, dat is prachtig. Als je zoiets met aandacht volgt kan er iets lichts in je ontstaan, een gevoel

van verbondenheid en de wens om te delen. Dat is zo veel fijner dan de ergernis die bij het wegslaan hoort. Je moet alleen een pas op de plaats maken en openstaan voor wat zich aandient. En tja, misschien wordt je eten dan koud. Nou ja, hoe erg is dat? Tussen de wesp zijn transporten door kun je heus zelf ook een hapje nemen.

Wat wens ik ons allen zo'n soort houding toe als het gaat om onze reactie op berichten over milieu en klimaat. Pas op de plaats maken en voelen waarop we worden aangesproken in plaats van 'er maar niet aan proberen te denken'. Met de nieuwsgierigheid en onbevanging van een kind wegblijven van de inspanning van het plaatsen van schotjes in je hoofd, van het jezelf wijsmaken dat dit jou niet aangaat. Je verbinden met de realiteit levert in het algemeen een leven op met minder angst en meer onverwachte bronnen van levensvreugde.

De vrouw met haar hondje kwam ik later weer tegen. Het regende weer. Ik herkende haar aan het hondje. Er ontstond een mooi gesprek. Zij had die bewuste dag nog lang over onze korte ontmoeting nagedacht. Enfin, we gaan een keer afspreken.

Marijke Kools

Bijeenkomsten

Oriëntatiecursus

De Oriëntatiecursus biedt je de gelegenheid om kennis te maken met de remonstranten, met hun manier van geloven, maar vooral ook om met je mededeleemers in gesprek te gaan over wat voor jou belangrijk is. Hoe kijk je tegen de Bijbel aan? Wat is voor jouw spirituele groei? Is je beeld van God in de loop van de tijd veranderd? Hoe zie je Jezus? En hoe zit die remonstrantse gemeente eigenlijk in elkaar, waar staan zij voor? Uiteindelijk komt ook de vraag aan de

orde, in alle vrijheid, of je zelf vriend of lid van de remonstranten wilt worden.

Aan het einde is er op vrijdag 6 juni een feestelijke avond met de kerkenraad.

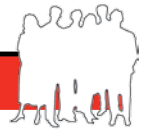
Op zondag 8 juni worden de nieuwe leden en vrienden verwelkomd in de Pinksterdienst.

De Oriëntatiecursus wordt geleid door de drie predikanten en is op dinsdagavonden 11 en 25 maart, 8 en 22 april, 6 en 20 mei. Opgave en informatie bij Marianne Smits: marianne.smits@telfort.nl

Tijd: 20.00 – 22.00

Plaats: Geertekerck

Toegang: gratis, voor niet-leden en -vrienden: € 25,00

Uitvoering beleidsplan is begonnen

De Algemene Ledenvergadering van 23 november 2024 heeft het beleidsplan 2025-2030 vastgesteld. De kerkenraad is begonnen met het uitvoeren van drie van de voorgenomen plannen, namelijk die rondom vrijwilligersbeleid, communicatie en de werkwijze van de kerkenraad.

Werkgroep vrijwilligersbeleid

Lietha Scheewe en Anne van den Hout vormen deze werkgroep. Zij zijn gestart met het inventariseren van wie er vrijwilligerswerk doen in de Geertekerk. De bestaande lijst moest worden bijgewerkt in ons administratiesysteem. Daarnaast is gekeken wat het werk inhoudt, hoeveel uur er per maand aan wordt besteed en wat men mist om het goed uit te voeren. Deze vragen zijn naar alle eenentwintig commissies en werkgroepen gestuurd en de reacties zijn inmiddels verwerkt. Binnenkort wordt de kerkenraad hierover geïnformeerd

en wordt de volgende stap besproken.

Werkgroep communicatie

Deze werkgroep bestaat uit Arjen Smits, Jacoline Kroon, Fons van den Bogaart en Laura Wiene. Zij gaan overzicht scheppen over de communicatiemiddelen die nu worden ingezet; over mensen en groepen die met elkaar communiceren binnen onze gemeente of naar buiten toe. Wat hebben we al, wat gaat er goed, wat ontbreekt. De werkgroep gaat deze mensen en groepen vragen mee te werken aan een compleet overzicht. Op basis daarvan zal de groep een plan maken en de kerkenraad adviseren. In dit geheel wordt ook de vraag meegenomen of een RGU-app meerwaarde kan bieden.

Mocht u een vraag hebben over een van bovenstaande groepen, dan kunt u die stellen aan Ineke Ludikhuizen via voorzitter@geertekerk.nl.

In de komende Geertebrieven zullen wij berichten over de vorderingen van beide werkgroepen.

Werkwijze kerkenraad

Dat de huidige werkwijze niet goed meer werkt – omdat het nu eenmaal te veel vraagt van vrijwilligers om èn in een commissie of werkgroep te zitten èn in de kerkenraad – is wel duidelijk. Maar hoe het dan wel moet? Binnen de kerkenraad zijn we begonnen om onze eigen werkwijze aan te passen. Zo zal de kerkenraad uit minder leden bestaan. Daardoor zijn aparte vergaderingen van het dagelijks bestuur overbodig. Dit betekent ook dat er opnieuw nagedacht moet worden over de contacten van de kerkenraad met commissies en (werk)groepen.

We houden u op de hoogte.

Ineke Ludikhuizen

In memoriam (I)

Frits Bausch

Op 3 december overleed Frits Bausch op 78 jarige leeftijd. Frits kwam vroeger in de Geertekerk met zijn vader. Zijn broer is in de Geertekerk gedoopt. Door een toevalstreffer kwam de Geertekerk in 2022 weer op zijn spoor. 'Ik mis dit deel van mijn leven', zo zei hij. Hij gaf smoel aan zijn verlangen en kwam hier vervolgens met zijn vrouw Robine trouw met de trein uit Amsterdam. Zij dronken altijd voor en na de dienst koffie in de Geertekerk. Op een heel vanzelfsprekende manier voegde Frits zich bij onze gemeenschap. 'Ik voel mij hier thuis', zei Frits. 'Ik vind hier gemeenschap en troost'.

Het was bijzonder om te zien hoe hij zich verbond en liet verbinden aan diverse gemeenschappen. Zijn kinderen herkenden dit van hem: zijn betrokkenheid en trouw. Hij initieerde zelf veel en wist

daardoor mensen te verbinden. Dergelijke commitment en trouw brachten hem gemeenschapszin, structuur en diepgang.

Frits heeft ziekte en fysieke tegenslag de afgelopen 35 jaar gracieus en – volgens zijn vrouw – discreet gedragen. Zijn broze gezondheid maakte van hem een extra betrokken vader, grootvader en mens.

Met zijn sterfelijkheid, zijn breekbare lijf onder zijn arm, ging hij telkens weer op weg en zocht hij steeds weer naar nieuwe ontmoetingen, verbanden, inspiratie en diepgang.

Talig als hij was, luisterde hij zorgvuldig

naar overdenkingen op zondag en kwam daar dan ook op terug. Hij communiceerde vaker via de band van een gedicht of een bijbelverhaal. Hij genoot van poëtische, metaforische en ook religieuze taal. Het gaf hem ruimte om de dingen des levens te kunnen plaatsen. Om zwaar en licht te kunnen combineren – humor en ernst. Op 9 december is Frits in de Geertekerk uitgevaren in het bijzijn van familie en vrienden uit allerlei verschillende gezelschappen waar hij deel van uitmaakte. Frits wist dat veel van zijn vrienden niet naar de kerk gingen en vroeg mij, met pretogen, om tijdens zijn uitvaart 'religieuze dingen te doen'. 'Bid met hen het Onzevader en geef ze de zegen'. Zo geschiedde. Dat Frits mag rusten in vrede, zijn gebroken huis weer heel. Dat hij zal staan in Licht.

Claartje Kruijff

Diaconale geluiden en collectes

Even voorstellen: Wim Klootwijk

Sinds zondag 26 januari maak ik officieel deel uit van de diaconie van de Geertekerk. Mijn vrouw Karin en ik komen vanuit een PKN omgeving waar ik onder andere diaken ben geweest in Hilversum en voorzitter van het college van diakenen in Tilburg.

Met name de diaconale taak van een kerk vind ik belangrijk en inspirerend. Ik zie de diaconie als dat deel van de kerkgemeenschap waar je je christen-zijn actief en zichtbaar vorm kan geven. Ondanks het feit dat ik niet van voetballen houd, heb ik het iets aangepaste motto: 'Niet alleen woorden maar ook daden' (vooruit, ik ben wel in Rotterdam geboren...). Ik hoop in de komende periode als diaken mede vorm te kunnen geven aan diverse diaconale activiteiten, niet uitsluitend binnen de kerk, maar ook daarbuiten.

Gezocht: secretaris diaconale commissie

Met de komst van Wim zijn we zijn als diaconale commissie heel blij. We hebben ook nog ruimte voor meer versterking. Aangezien Mary Kuiper eind juni na haar twee termijnen haar diaconale taken neerlegt, zoeken we bij voorkeur iemand

die de rol van secretaris zou willen vervullen. Als u interesse hebt of meer informatie wilt, kunt u contact opnemen met Mary via diaconie@geertekerk.nl.

God in de supermarkt

Zo'n dertig deelnemers van binnen en buiten de Geertekerk namen op 16 januari deel aan de workshop 'God in de supermarkt'. Onder de enthousiaste en deskundige leiding van Yvonne en Samuel van het team 'God in de Supermarkt' verdiepten zij zich in de afwegingen die we kunnen maken bij het boodschappen doen: kiezen we voor de belangen van de consument (jenzelf dus), producent, het dierenwelzijn of het milieu?

Op de website staat een uitgebreider, enthousiast verslag van deelnemer Huug Laoh: <https://utrecht.remonstranten.nl/blog/groene-kerk/god-in-de-supermarkt/>.

Tijdcollecte in de vastentijd

Voor de derde opeenvolgende keer organiseren we in de vastentijd een collecte waar u niet uw geld, maar uw tijd aan doneert. Op het moment van dit schrijven zijn we nog in gesprek met het doel van deze collecte – oftewel de organisatie waar u als vrijwilliger een dagdeel aan de slag kunt gaan. Via de website en liturgie laten we z.s.m. weten hoe en waar dit in zijn werk zal gaan!

Geldcollectes in de vastentijd

Naast de tijdcollecte is er ook een 'gewone' geldcollecte iedere zondag in de vastentijd voor een doel dat zich inzet voor vluchtelingen:

9 maart: Huize Agnes – biedt tijdelijke opvang en begeleiding op maat aan ongedocumenteerde vrouwen en hun kinderen, die in bijzondere en schrijnende omstandigheden verkeren. De begeleiding is erop gericht dat de vrouwen de regie over hun leven terugvinden en van daaruit werken aan een nieuw toekomstperspectief (www.huizeagnes.nl).

16 maart: Villa Vrede – als dagopvang voor ongedocumenteerden biedt Villa Vrede een plek in Utrecht voor ontmoeting, ontspanning en ontwikkeling van mensen zonder verblijfstatus (www.villavrede.nl).

23 maart: Stichting INLIA – een netwerkorganisatie van en voor geloofsgemeenschappen die asielzoekers en vluchtelingen in nood helpt. Vanuit een centrale positie als expert en lobbyist zet INLIA zich in voor asielzoekers in nood en op politiek niveau voor de rechtvaardige en menswaardige behandeling van asielzoekers (www.inlia.nl).

30 maart: Orchestre Partout – vanuit de overtuiging dat muziek een universele taal is die verbindt, maakt Orchestre Partout muziek met azc bewoners, statushouders en Nederlandse vakgenoten. Zo draagt het orkest bij aan een kleurrijke samenleving waarin iedereen muzikaal talent kan ontwikkelen en waarin elke stem telt en klinkt (www.orchestrepourt.nl).

6 april: De Vrolijkheid – deze stichting organiseert creatieve workshops en kunstzinnige activiteiten in Nederlandse asielzoekerscentra. Al 25 jaar organiseert de stichting elke week 100 van deze workshops in azc's door het hele land, gericht op kinderen, tieners en jongeren. Daarnaast reist De Vrolijkheid met hun mobiele team 'Art Now' wekelijks meerdere malen langs noodopvanglocaties (www.vrolijkheid.nl).

Bijeenkomst

13 april: UAF – Stichting UAF zet zich in voor de ontwikkeling van gevluchte studenten en professionals en hun integratie op de Nederlandse arbeidsmarkt door belangenbehartiging, advies, begeleiding en financiële steun (www.uaf.nl).

Schoonhoven:

24 nov Krimpenerwaard Intercultureel Vluchtelingen: € 63,49
15 dec Amnesty International: € 87,45
25 dec Solidaridad: € 110,45

Collecteopbrengsten en giften

Utrecht:

03 nov INLIA: € 1.771,90
17 nov Straatpastoraat: € 1.201,49
24 nov Big Friends: € 1.125,50
01 dec Diaconaal Fonds Roemenië: € 1.064,50

In de adventstijd hebben de familie Everwennink en Joan Schmidt elke zondag hun fraaie kunstnijverheid te koop aangeboden, o.a. kaarten, knuffels en houtwerk. In totaal werd voor een bedrag van € 771 verkocht. Heel veel dank! De diaconie heeft het bedrag tot € 1.000 opgehoogd en dat aan de stichting Het Vergeten Kind overgemaakt.

*Namens de diaconale commissie,
Mirjam de Niet*

Geertekerk in tentoonstelling 'Utrechtse Klimaatverdedigers Voorop!'

In de tentoonstelling 'Utrechtse Klimaatverdedigers Voorop!' van de Gemeente Utrecht is de Geertekerk mooi zichtbaar. Als onderdeel van Groene Kerken en het Utrechts Duurzaam Kerken Overleg is een korte tekst opgenomen over duurzaamheid in de Geertekerk. De tentoonstelling is t/m 24 september te zien in de hal van het Utrechtse stadskantoor (direct naast Utrecht CS). Op de foto (v.l.n.r.) Dirk de Bree (predikant Nieuwe Kerk), Carla Dik-Faber (projectleider GroeneKerken), met Mirjam Minderman en Peter van Dijk vanuit de diaconie.

Verlieskunst, over rouw en zingeving door Carlo Leget

Zondag 9 maart van 14.00 tot 16.00 uur.

Ieder mensenleven zit vol verliezen. Elke keer dat we om iemand of om iets geven, worden we geconfronteerd met het fundamentele levensfeit dat wij diegene of datgene ook weer zullen verliezen, én dat wij zelf ook verloren zullen gaan.

In de rouw, in deze ervaring van verlies, komen ook de grote vragen van het leven op scherp te staan. Hoewel de confrontatie met de donkere en zware kant van het leven nooit een garantie is dat we veranderen in wijzere mensen, bestaat er wel degelijk een mysterieuze relatie tussen tegenslag en existentiële groei. De groei waarmee wij onszelf en anderen kunnen helpen.

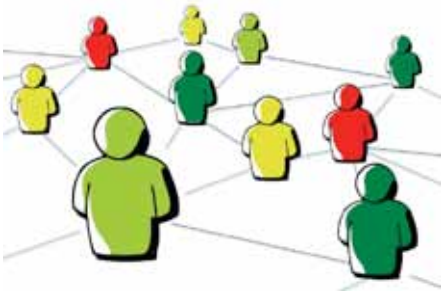
Over dat verlies en het zoeken naar groei, over deze 'Verlieskunst', spreekt Carlo Leget (1964), hoogleraar zorg-ethiek aan de Universiteit voor Humanistiek. Hij schreef hierover samen met psychotherapeut Mai-Britt Guldin het gelijknamige boek, waarin zij pleiten voor een integratieve benadering van verlies, waarin vijf dimensies van rouw aan bod komen: de fysieke, emotionele, cognitieve, sociale en spirituele.

Deze middag wordt georganiseerd door Stichting Tröst en Humanitas in samenwerking met de Geertekerk.

Toegang: vrijwillige bijdrage.

Opgave: 9maart@trost.nl

Contactwerk

Bijeenkomsten contactleden

Voor de centrale contactleden is er een bijeenkomst op woensdag 26 maart van 19.30-21.30 uur in de Geertekerk. De agenda voor deze bijeenkomst is inmiddels verspreid.

Voor alle contactleden is er een bijeenkomst op maandag 6 oktober van 13.30-16.00 uur in de Zuidfoyer van de Geertekerk.

Compliment

Nelly Kemp verzorgde dit jaar de prachtige RGU kerstkaart. Een waar cadeau!

Creative middagen

Op twee zaterdagen, 22 maart en 10 mei, is er steeds van 13.30-16.15 uur een creatieve middag. We gaan collages maken op kaarten. Deze kaarten komen op de boekentafel in de hal te liggen. Contactleden kunnen ze gratis meenemen en naar leden sturen: zomaar, ter bemoeiding of als beterschap wens.

Kom gerust meedoen in een gezellige sfeer!

Zomerprogramma

Annemarie Riksen en Anne van den Hout organiseren dit jaar weer in augustus een zomerprogramma. Binnenkort berichten we meer over de inhoud van het programma.

Nieuw contactlid: Gerrie Langenberg

Sinds anderhalf jaar komt Gerrie Langenberg in de Geertekerk. Na zo'n twintig jaar actief in de PKN van Zeist West kon ze het daar niet meer vinden. Via een vriendin kwam ze in de Geertekerk kijken. Ze voelde zich er heel snel thuis. Zij volgde de oriëntatiecursus in 2024 en is vriend geworden.

Bij de PKN deed ze ervaring op met contactwerk. Dus we nodigden haar uit dat hier ook op te pakken.

Gerrie reageerde daar positief op. Omdat je het goed kan plannen, kan ze het combineren met de vele reizen die zij en haar man maken met hun camper, zowel naar het zuiden als naar het noorden. Wandelen is hun favoriete bezigheid, graag hoog in de bergen, op zoek naar orchideeën in alle maten, kleuren en soorten. Een belangrijk onderdeel van haar levensovertuiging is om zo duurzaam mogelijk te leven. Ze kookt graag en doet dat ook driemaal per week voor een vriendin. En ze klust graag in huis.

Gerrie heeft van een ander contactlid drie adressen in Driebergen gekregen. Dat past goed bij haar wens om veel te bewegen. Op de fiets of wandelend ben je vanuit Zeist zo in Driebergen. En dan merk je al vlug of iemand contact wil of niet. Het is een vrije keuze om hier gebruik van te maken of niet en op welk moment.

We zijn blij met onze 'aanwinst' en wensen Gerrie veel plezier bij het contactwerk.

Muziekinstrumenten voor Ana

Bert Bast vertelt: "Ana, een Mexicaanse conservatorium studente woonde een tijd bij ons in. Dankzij Ana kon mijn vrouw Marian nog lang thuis wonen. Nu wordt zij liefdevol verzorgd in het Bartholomeus. Ik ben bij Ana in Mexico geweest en bewonderde haar charme, inzet en efficiëntie bij het opzetten van een muziekschool aldaar. Het is een cultureel centrum in een moeilijke omgeving. Geef mensen iets te doen en ze stoppen met drugs, zou dat het zijn? Ik wilde haar helpen en vroeg wat ze nodig had. Heel wat.

Ik heb een benefietconcert georganiseerd en met de opbrengst kon ze geluidsisolatie aanbrengen. En ik kreeg een prachtige concertvleugel en ging verder voor andere muziekinstrumenten. Fantastisch hoeveel ongebruikte instrumenten op zolder liggen die (soms na restauratie, wat zij

daar kunnen) prachtig bruikbaar zijn. Zo heb ik o.a. via de RGU veel instrumenten gekregen: gitaren, diverse blokfluiten, dwarsfluiten, andere blaasinstrumenten, een viool, nog een piano. Alles gaat daarheen. Ik kan zeker strijkinstrumenten nog goed gebruiken. Ik ben nu bezig het vervoer te regelen en houd jullie op de hoogte."

Meer informatie over de muziekschool: <https://www.facebook.com/profile.php?id=61565477755220>.

Anne van den Hout

Bijeenkomst

Thema-avond GRIP, wat geeft je grip op je leven?

Grip op je leven, ook wel persoonlijke controle genoemd, heeft veel positieve effecten. Mensen die grip op het leven ervaren, zijn doorgaans gelukkiger en gezonder, leven langer en zijn ook positiever over de samenleving als geheel.

Will Tiemeijer

Will Tiemeijer, lid van de WRR (Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid), onderzocht met de raad wat mensen grip geeft. Hoe kun je dat als overheid, hulpverlener of medemens versterken? Hij zal dit onderzoek toelichten. We gaan samen in groepjes in gesprek om te kijken wat ons grip geeft, hoe je anderen daarbij kunt helpen en welke vragen of dilemma's we aan de sprekers willen voorleggen.

Hans Spekman is directeur van het Jeugdeducatiefonds. Hij is al zijn hele werkzame leven betrokken bij mensen die het moeilijker hebben, onder andere als wethouder in Utrecht. Hij zal in een gesproken column zijn visie vanuit de praktijk op de materie geven. Muziek zal de avond extra glans geven.

Plaats: Geertekerk
Datum: dinsdag 1 april
Tijd: Aanvang 20.00 uur

Nadere informatie volgt later op www.geertekerk.nl

Hans Spekman

Bijeenkomst

De vrijzinnige lezing met Claartje Kruijff:

De x-factor van de vrijzinnigheid., vrijmoedig én ontvankelijk

De Vrijzinnige Lezing is een jaarlijks evenement dat liberale theologie onder de aandacht wil brengen. Dit jaar verzorgt onze eigen predikant, Claartje Kruijff, deze lezing in de Geertekerk. Zij zal verkennen hoe we

in de huidige tijd ons nog kunnen verhouden tot het mysterie van ons bestaan.

Over haar lezing zegt Claartje:

“In een God als Almachtige, Allesbepalende en Alleswetende Regisseur ergens daarboven geloven de meeste mensen tegenwoordig niet meer. Een tijd van geloofsdeconstructie, die ingezet werd in de jaren zestig van de vorige eeuw, is hard nodig geweest. Het zijn bevrijdende decennia geweest voor velen. Toen ik aan de Vrije Universiteit studeerde leerde ik over het dappere en bevrijdende werk van H.M. Kuitert en theologen met en na hem die de dogmatische geloofswaarheden van hun jeugd hebben afgepeld en afgelegd.

Dat was niet wat ik zocht. Ik had juist de leegte ervaren van een omgeving waar geloofstaal en verbeelding geen rol speelde. Vanuit deze context was deze afgepelde ruimte mij al te bekend. Laat

ik het zo zeggen, er viel niet veel meer te deconstrueren. Ik was op zoek naar een andere taal en ruimte. Een existentiële, menselijke geloofstaal en ruimte.”

Na de lezing is er een muzikaal intermezzo, waarna twee respondenten een korte reactie geven en met de spreker in discussie gaan.

Datum: 21 maart 2025
Locatie: Geertekerk Utrecht
Tijd: Aanvang om 20.00 uur, de kerk is open vanaf 19.30 uur
Kosten: € 15,-; voor leden/vrienden van de Geertekerk € 10,- (incl. koffie/thee en 1 drankje)

Meer informatie:

<https://devrijzinnigelezing.wordpress.com>
Kaarten: www.eventbrite.com, zoeken op De Vrijzinnige Lezing 2025

Jong@RGU

Een nieuwe rubriek, een pagina van en voor kinderen en jongeren tot 18 jaar. Lees hier over de belevenissen in het Verteluur, bij de Klub, de Kind-en-geloof groep en nog veel meer...

We hebben als voorlopige titel Jong@RGU gekozen. Maar we nodigen en dagen jullie uit om zelf een passende titel te verzinnen. De mooiste, beste, origineelste kiezen we dan uit.

Geboortekaartjes

Hoe kan je het nieuwe jaar beter aftrappen dan letterlijk een nieuw begin te maken en een geboortekaartje van jezelf te maken? Bij het eerste verteluur van 2025 gingen de kinderen naar aanleiding van het verhaal van Simeon aan de slag met een eigen creatie van hun geboortekaart. Het leverde fantastische ontwerpen op van kaarten met dierentuinen, afbeeldingen van Star Wars en een heus geboortedoosje met een watermeloentaart.

Hier zie je een paar voorbeelden. De mooiste reacties kwamen misschien wel na de dienst van enkele kerkbezoekers.

'Ik ga nu ook aan de slag met het ontwerp van mijn geboortekaart.'

Oliebollenactie Klub

Op oudejaarsdag was het weer een drukte van belang in de keuken van de Geertekerk. De kinderen van de Klub baken oliebollen voor de daklozenopvang van het Leger des Heils. Elizabeth van Groningen Schinkel is al vroeg uit de veren voor deze actie. "We waren de aluminiumfolie vergeten, dus ik moest nog even snel naar de supermarkt." Daarna verloopt het bakken naar wens, hoewel er nog wat discussie is over de grootte van de oliebollen. "Het ging eerst heel traag omdat we te grote oliebollen baken. We moesten het nog even leren." Het hoogtepunt is uiteindelijk het bezorgen van de oliebollen en een nieuwjaarswens bij de daklozen. "We zagen hoe blij iemand was met een oliebol. Wat mij opviel was de ontspannen sfeer." Tenslotte verwoordt Elizabeth waarom ze zo geniet van deze klub-activiteiten. "We zijn heel verschillend, maar toch kan je het gezellig met elkaar hebben."

De column van Bart lees je hier:

Vijf vragen aan....

In de volgende Geertebrief willen we op deze pagina Jong@RGU een interviewrubriek lanceren. Aan de hand van vijf vragen gaan we kennismaken met jonge Geertekerkers en/of gaan jonge Geertekerkers in gesprek met gemeenteleden over bijvoorbeeld de rituelen die ze thuis hebben, hun lievelingsverhaal/boek en andere prikkelende onderwerpen. Wil je meewerken aan deze rubriek of aan deze pagina? Stuur een mailtje aan Gerard van den Berg redactie@geertekerk.nl.

Schrijfactie Amnesty International 16 maart

Al bijna 11 jaar onterecht vast

Anas al-Beltagy zit al bijna elf jaar vast, uitsluitend omdat hij de zoon is van een belangrijke leider van de Moslimbroederschap, een in Egypte verboden oppositiepartij. Hij ging in juni in hongerstaking tegen zijn onterechte gevangenschap. Daarop plaatsten de autoriteiten hem drie maanden in een gruwelijke strafcel. Dit leidde tot een ernstige verslechtering van zijn mentale en lichamelijke gezondheid. Zo heeft hij last van mondzweren waardoor hij nauwelijks kan eten en drinken. Hij krijgt geen medische zorg.

Veiligheidsdiensten arresteerden de toen

twintigjarige Anas al-Beltagy eind december 2013. Ze hielden hem een maand vast in een kleine ijzeren kooi en martelden hem. Zijn familie wist niet waar hij werd vastgehouden. Sinds 2017 mogen zij hem niet meer bezoeken. Hij is al tot vijf keer toe vrijgesproken van valse beschuldigingen in verband met terrorisme. Er loopt nu nog een zesde zaak tegen hem. Na de dienst van 16 maart vragen wij u uw handtekening te zetten onder een brief gericht aan de Egyptische president al-Sisi. We roepen hem op om Anas al-Beltagy zijn vrijheid terug te geven.

Werkgroep Amnesty International

Autodienst

Wie zelf niet zo gemakkelijk naar de kerkdienst kan komen, kan gebruik maken van de autodienst. Dat voorziet in een behoefte. Verschillende mensen maken daar regelmatig gebruik van.

Wie de autodienst wil inschakelen kan uiterlijk vrijdag 12.00 uur contact met mij opnemen door een mailtje te sturen naar judithmoesman@gmail.com of te bellen naar 030 7851019. Ik zal u dan in contact brengen met een chauffeur.

Per keer vragen we een kleine vergoeding: € 3 binnen de stad en € 5 als u buiten Utrecht woont. Als dat

bezwaarlijk voor u is dan vinden we daar een oplossing voor. Laat u daar dus niet door weerhouden om de autodienst in te schakelen!

*Judith Fournier-Moesman,
coördinator autodienst*

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht
E: rgu@geertekerk.nl
website: www.geertekerk.nl
banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84
t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht
Kerkelijk bureau in de Geertekerk
T: 030 2340198

Predikanten

Meer informatie op
www.geertekerk.nl/predikanten

Ds. Marthe de Vries

werkdagen: maandag t/m donderdag
E: marthedevries@dds.nl
T: 06 22325913 (voor contact graag
voicemail inspreken)

Ds. Claartje Kruijff

werkdagen: dinsdag t/m donderdag
E: claartjekruijff@ziggo.nl
T: 06 41526666 (voor contact graag
mailen of voicemail inspreken)

Ds. Lense Lijzen

werkdagen: dinsdag t/m vrijdag
E: lenselijzen@gmail.com
T: 06 40070518 (voor contact graag
mailen of voicemail inspreken)

Vertrouwenscontactpersonen

E: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl
Marieke Fonk T: 06 40845708
Piet van Leeuwen T: 06 10126466

Contactwerk

Lietha Scheewe en Anne-Marie Riksen
E: contactwerk@geertekerk.nl

Diaconale Commissie

Mary Kuiper
E: diaconie@geertekerk.nl
banknr. NL69 TRIO 0379701804
t.n.v. Penningmeester Diaconale
Commissie RGU

Redactie Geertebrief

Barbara Schouten, Gerard van den Berg, Jan van Aller, Teade Walma en Maaike Hoffer (correctie).
Eindredactie: Trudy Schreuder Goedheijt
E: redactie@geertekerk.nl

Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht

Lay-Out: Jos Verdegaal, Houten

**Kopijsluitings- en
verschijningsdatum staan op pag 2**

Kerkdiensten

Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23
Aanvang om 10.30 uur

zo 16 feb ds. Marthe de Vries
zo 23 feb ds. Lense Lijzen
zo 2 mrt ds. Claartje Kruijff
zo 9 mrt ds. Marthe de Vries,
crèche en verteluur
zo 16 mrt ds. Lense Lijzen, woord en tafel
zo 23 mrt ds. Marthe de Vries,
crèche en verteluur
zo 30 mrt ds. Lense Lijzen
zo 6 april ds. Claartje Kruijff
zo 13 april ds. Lense Lijzen, Palmzondag

De zondagochtendiensten in de Geertekerk zijn online mee te beleven via <https://live.geertekerk.nl>.

Taizédienst
Elke tweede zondag van de maand om 19.00 uur: 9 maart

Stille kerk
Elke derde zondag van de maand van 19.30 tot 20.15 uur: 16 maart

Remonstranten West-Betuwe
Evangelisch Lutherse Kerk, Achterstraat 2-4, Culemborg
Aanvang om 10.30 uur

zo 2 mrt ds. Lense Lijzen
zo 6 april ds. Marthe de Vries,
woord en tafel

Remonstranten Schoonhoven
Kruispoortstraat 8, Schoonhoven
Aanvang 10.00 uur

zo 16 feb ds. Johannes Tromp,
woord en tafel
zo 2 mrt ds. Tina Geels
zo 16 mrt ds. Claartje Kruijff
zo 30 mrt ds. Marthe de Vries
zo 6 april ds. Jan van Aller

23 februari

Hebben we in onze gepolariseerde tijd nog oude, Bijbelse voorbeelden van mildheid, verzoening en vergeving? De ontvangst van zijn broers door Jozef (Genesis 45) en de 'Bergrede' van Lucas 6 brengen ons een stapje dichterbij.

2 maart

We lezen deze zondag Lucas 6: 46 – 49. Het thema zal zijn: 'Ons huis bouwen op rotsgrond'.

De veertigdagentijd

In de klassieke liturgie hebben de zondagen in de veertigdagen- of lijdenstijd Latijnse namen die ontleend zijn aan verzen uit de psalmen of aan een Bijbelgedeelte. Het

thema van onze diensten in deze weken zal in maart in de liturgie en op de website worden toegelicht.

9 maart, de eerste zondag heet 'Invocabit' naar vers 15 uit de intochtspalm 91: 'Roept Hij mij aan, ik zal hem antwoorden'.

16 maart, de tweede zondag heet 'Reminiscere'. Ook hier ligt het aanknopingspunt bij de intochtspalm, namelijk 25 vers 6: 'Gedenk uw barmhartigheid, Heer'.

23 maart, de derde zondag, hier zien we met 'Oculi' (ogen) een vervolg op de geciteerde psalm 25. Nu verwijzend naar vers 15: 'Mijn ogen zijn bestendig gericht op de Heer'.

30 maart, de vierde zondag, 'Laetare' is een buitenbeentje: 'Verheug u, Jeruzalem' is ontleend aan Jesaja 66 vers 10. We zijn halverwege Pasen en de toon van de oude liturgie en de kleur is nu lichter.

6 april, op de vijfde zondag 'Iudica', zet de ernst door. 'Doe mij recht, o God' zijn woorden uit vers 1 van psalm 43.

In memoriam (2)

Dik Berends

Gerrit (Dik) Berends maakte in zijn Delftse studententijd kennis met de remonstranten en schreef toen een eigen belijdenis, waar een vriend zelfs muziek bij maakte. Het werd een tekst die zijn hele leven met hem meereisde. Hij studeerde af, ging werken bij Monumentenzorg in Utrecht en verhuisde naar Zeist. Hoewel hij wist dat hij op mannen viel, trouwde hij met een geliefde vriendin: zij vormden meer dan 32

jaar voor elkaar een dierbaar thuis. De laatste jaren waren door de verslechterde gezondheid van zijn vrouw zwaar. Ze overleed uiteindelijk in 2005.

Na haar overlijden kwam er ruimte om meer de andere kant van zijn liefde te ontdekken en werd hij actief bij de COC-activiteiten van Silo.

De laatste jaren zocht Dik weer contact met de kerk van zijn studiejaren: hij meldde zich in de zomer van 2023 als

vriend. Nadenkend over zijn belijdenis van jaren geleden, over de gang van zijn leven, de mensen die daarin een belangrijke rol hadden vervuld. Zijn conditie ging echter achteruit en er moest meer zorg komen. Dik overleed enkele maanden nadat hij was verhuisd naar een verpleeghuis. Hij is 93 jaar geworden, gedragen door het geloof in God, Vader van al wat is, zoals zijn belijdenis luidde.

Marthe de Vries